

b) samo zostało zatrudnione jako pracownik na zwykłym rynku pracy w Republice Federalnej Niemiec i w związku z tym uzyskało samodzielne prawo do pobytu, wynikające z prawa dostępu do zatrudnienia zgodnie z art. 6 ust. 1 tiret drugie lub trzecie decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia i później prawo to utraciło?

Czy utrata tego prawa nastąpiła ze względu na to, że:

aa) jego stosunek zatrudnienia został przez pracodawcę rozwiązany bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu uzależnienia od narkotyków?

bb) nie zarejestrowało się ponownie we właściwym urzędzie jako bezrobotny po ponad trzymiesięcznej chorobie w okresie trzech dni roboczych pomiędzy końcem okresu niezdolności do pracy a aresztowaniem związanym z popełnieniem przestępstwa?

cc) zostało skazane za ciężki rozbój i przestępstwa związane ze środkami odurzającymi na karę łączną trzech lat i trzech miesięcy pozbawienia wolności, a wykonanie kary nie zostało – również w okresie późniejszym – zawieszona na okres próby, cała kara została odbyta poprzez zaliczenie na jej poczet aresztu śledczego i w tym czasie nie uczestniczyło w zwykłym rynku pracy, jednakże po upływie około kwartału po zwolnieniu z aresztu znalazło ponownie zatrudnienie w agencji pracy tymczasowej, nie posiadając przy tym prawa do pobytu według przepisów krajowych?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1: czy obywatel turecki traci prawo do pobytu, wynikające z prawa dostępu do zatrudnienia zgodnie z art. 6 ust. 1 tiret drugie lub trzecie decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia w okolicznościach wskazanych powyżej w pytaniu 1 b)?

Europejskich, wniesione przez SNF S.A.S., z siedzibą w Andrézieux, Francja, reprezentowaną przez K. Van Meldegema i C. Mereu'a, adwokatów.

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

— stwierdzenie, że niniejsze odwołanie jest dopuszczalne i uzasadnione;

— uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 września 2004 r. w sprawie T-213/02;

— stwierdzenie, że wniosek wnoszącego odwołanie w sprawie T-213/02 jest dopuszczalny;

— rozpoznanie sprawy lub ewentualnie skierowanie sprawy do rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji; oraz

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania za obie instancje.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżone postanowienie Sądu Pierwszej Instancji winno zostać uchylone z następujących powodów:

a) Sąd Pierwszej Instancji nieprawidłowo zinterpretował art. 114 § 1 regulaminu i naruszył zasadę efektywności prawnej i obowiązku uzasadnienia;

b) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo przy ocenie stanu faktycznego;

c) Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji narusza prawo do pełnej i skutecznej ochrony prawnej, a także prawo do bycia wysłuchanym.

(¹) Dz.U. C 233 z 28.9.2002, str. 28.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 6 września 2004 r. w sprawie T-213/02, SNF S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez SNF S.A.S. w dniu 22 listopada 2004 r.

(Sprawa C-482/04 P)

(2005/C 19/29)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 22 listopada 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 6 września 2004 r. w sprawie T-213/02 (¹) SNF S.A. przeciwko Komisji Wspólnot

Skarga wniesiona dnia 22 listopada 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-483/04)

(2005/C 19/30)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 22 listopada 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Knuta Simonssona i Enrico Traversa, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.